

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 329/2020
29.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Споменке Зарић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Верослав Гарић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Ненад Вуковић, адвокат из ..., ДД из ... и ЂЂ из ..., чији је заједнички пуномоћник Бранко Игњатовић, адвокат из ..., ради утврђења и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужених ББ, ВВ и ГГ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5005/18 од 11.09.2019. године, у седници већа одржаној дана 29.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужених ББ, ВВ и ГГ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5005/18 од 11.09.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених ББ, ВВ и ГГ изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5005/18 од 11.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П 2361/16 од 26.03.2018. године, ставом првим изреке, утврђено је према туженима да је тужилца по основу наслеђа иза смрти свог оца пок. ЕЕ, једини и искључиви власник стана ближе наведеног тим ставом изреке, што су тужени дужни признати и да у том делу решење Основног суда у Краљеву О 801/14 од 21.05.2015. године, исправљено решењем О 801/14 од 26.08.2015. године, не производи правно дејство. Ставом другим изреке, обавезан је тужени ББ да тужилци на име стицања без основа исплати износ од 7.740 евра, са законском каматом на валуту евро од 22.11.2016. године до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате и износ од 1.567.113,85 динара, са законском затезном каматом од 22.11.2016. године до исплате и да у том делу делу решење Основног суда у Краљеву О 801/14 од 21.05.2015. године, исправљено решењем О 801/14 од 26.08.2015. године, не производи правно дејство. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени ВВ да тужилци на име стицања без основа исплати износ од 3.869,70 евра, са законском каматом на валуту евро од 22.11.2016. године до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате и износ од

682.393,00 динара, са законском затезном каматом од 22.11.2016. године до исплате и да у том делу делу решење Основног суда у Краљеву О 801/14 од 21.05.2015. године, исправљено решењем О 801/14 од 26.08.2015. године, не производи правно дејство. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена ГГ да тужиљи на име стицања без основа исплати износ од 3.869,70 евра, са законском каматом на валуту евро од 22.11.2016. године до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате и да у том делу делу решење Основног суда у Краљеву О 801/14 од 21.05.2015. године, исправљено решењем О 801/14 од 26.08.2015. године, не производи правно дејство. Ставом петим изреке, утврђено је према туженима ВВ, ГГ, ДД и ЋЋ да је тужиља по основу наслеђа иза свог оца пок. ЕЕ једини и искључиви власник новчаних средстава у износу од 404.180,56 динара што су тужени дужни признати и да у том делу делу решење Основног суда у Краљеву О 801/14 од 21.05.2015. године, исправљено решењем О 801/14 од 26.08.2015. године, не производи правно дејство. Ставом шестим изреке, утврђено је према туженима ДД и ЋЋ да је тужиља по основу наслеђа иза свог оца пок. ЕЕ једини и искључиви власник новчаних средстава ближе наведених тим ставом изреке и у том делу делу решење Основног суда у Краљеву О 801/14 од 21.05.2015. године, исправљено решењем О 801/14 од 26.08.2015. године, не производи правно дејство. Ставом седмим изреке, утврђено је да постоји потраживање тужиле према туженој ГГ у износу од 682.393,00 динара са законском затезном каматом од 22.11.2016. године до исплате и да постоји потраживање тужене ГГ према тужиљи у износу од 79.301,00 динар и извршено пребијање наведених потраживања за износ од 79.301,00 динар са законском затезном каматом од 22.11.2016. године до 26.03.2018. године и обавезана је тужена ГГ да тужиљи на име стицања без основа исплати износ од 603.092,00 динара са законском затезном каматом од 22.11.2016. године до исплате и у том делу делу решење Основног суда у Краљеву О 801/14 од 21.05.2015. године, исправљено решењем О 801/14 од 26.08.2015. године, не производи правно дејство. Ставом осмим изреке, обавезани су тужени ББ, ВВ и ГГ да тужиљи на име трошкова поступка солидарно исплате износ од 138.100, динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5005/18 од 11.09.2019. године, одбијене су, као неосноване, жалбе тужених ББ, ВВ и ГГ и првостепена пресуда потврђена у ставовима другом, трећем, четвртм, петом, седмом и осмом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени ББ, ВВ и ГГ су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбу члана 404. ЗПП, због уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20 - у даљем тексту: ЗПП), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом усвојен је тужбени захтев којим је одлучено о заоставштини иза покојног оца тужиље којом су на основу решења Основног суда у Краљеву О 801/14 од 21.05.2015. године, исправљеног решењем истог суда О 801/14 од 26.08.2015. године, располагали овде тужени који су у тим решењем оглашени за законске наследнике. Правилно су нижестепени судови утврдили тужиљи право на основу наслеђа, чиме је основ за стицање тужених отпао, због чега су усвојили тужбени захтев тужиље, утврдили власништво тужиље на заоставштини пок. оца и обавезали тужене на враћање стеченог без основа.

У таквом случају, нижестепени судови су према чињеницама утврђеним у овој правној ствари, донели одлуку у складу са правним ставовима који су изражени кроз одлуке Врховног касационог суда, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења и стицања без основа поднета је 22.11.2016. године. Вредност предмета спора побијаног дела у односу на туженог ББ је износ од 1.567.113,85 динара, што је на дан подношења тужбе противвредност износа од 12.713,82 евра (1 евро=123,2607 динара), у односу на туженог ВВ је износ од 682.393,00 динара, што је дан подношења тужбе противвредност износа од 5.536,15 евра, а у односу на тужену ГГ је износ од 603.092,00 динара, што је на дан подношења тужбе противвредност износа од 4.892,12 евра.

Како вредност предмета спора побијеног дела за сваког од тужених не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужених ББ, ВВ и ГГ недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић